

put. 635. à num. 1. Gratián. disceptat. libr. 2. c. 250. Monter. decis. Arag. 37. num. 17.

Ibi: Quod deducitur ab ea opinione.

- 67 Licet quoad acquisitionem fructuum legati, vel fideicommissi, & à quo tempore dominium in legatarium transeat, multa, ac varia dixerint Interpretes; compendiosè, quod certius videtur, resoluendum est. Jure itaque communi si species certa, veluti domus, vel fundus proprius testatoris relinquebatur, fictum dominium querebatur, legatario à morte testatoris; verum autem dominium, ab adita hæreditate, vel à quo hæres moram in adundo committebat; at de jure Regio, dominium verum hoc casu à morte testatoris ad legatarium pertinet. Ratio differentie hujus est, quoniam olim legatorum valde ab aditione hæreditatis pendebat, sicuti omnium quæ testamento disponebantur, l. si nemo 9. ff. de testament. tutel. hodie vero legata, & reliqua sustinentur, etsi non adeat hæreditas; l. 1. tit. 4. lib. 5. Recopilat. Quod si res aliena, vel aliquid in genere, veluti homo, aut vinum legeretur, dominium nullo modo quæritur legatario, nisi à die traditionis. Idemque juris est, si in diem, aut sub conditione quicquam relinquatur. Fructus autem ex tunc lucratur legatarius, à quo verum dominium nactus est, vel moram hæres in tradendo committit; ita Sanch. consilior. moral. lib. 4. c. 2. dub. 16. ubi rem latè tractat, jura, & D. D. adducens; quibus adde Menses in l. eam quam, C. de fideicommiss. Tusch. lib. 5. conclus. 154. Mantica de conjectur. lib. 7. tit. 10. nu. 24. Alvarad. de conject. ment. defunct. libr. 4. cap. 1. nu. 43. Morquecho de division. bonor. libr. 3. cap. 5. nu. 24. Salgad. in labyrin. p. 2. cap. 14. num. 21 & sequentibus. D. Lar. decisio. Granatens. 62. num. 34. Marefcot. lib. 2. cap. 96. à num. 5. ubi notat, quod, ut acquiratur dominium legatario, ejusdem acceptatio non desideratur, sed est intelligendum de dominio revocabili; l. si tibi homo 88. §. cum servus, ff. de legat. 1. Idem quod de legato; etiam de fideicommissio particulari dicendum est; Ant. Gom. variar. lib. 1. cap. 5. nu. 15. vers. Si vero hæres. De universali fideicommissi fructibus, Ant. Gom. d. nu. 15. plures casus distinguens; Fachin. libr. 12. controversiar. cap. 67. Tusch. lib. 5. conclus. 277. Mantica d. tit. 10. Menoch. de arbitrar. cas. 256. Fufar q. 616. & alii, quos laudavimus supra num. 18. ubi de acquisitione fructuum pendentiæ, adveniente die restituendi fideicommissum.

Ibi: Verum si diligenter rem istam.

- 76 Fructus pendentes, cum possessor majoratus deedit, esse dividendos pro rata temporis inter illius hæredem, & successorem in primogenium, docent cum D. Covar. Mol. d. cap. 11. n. 11. (ubi nu. 19. cum aliis tractat, quomodo pene fiscalis sint inter eos dividendæ; & resolvit, inspiciendum esse tempus condemnationis, ut illi quærantur omnino, qui tunc possederit majoratum; quem sequitur Bobadill. in politic. tom. 1. lib. 2. cap. 21. n. 189. quamvis Roland. cons. 77. vol. 4. tenuerit, esse dividendas) Burgos de Paz in Proemio leg. Taur. num. 74. Guttier. d. quest. 33. num. 31. Ayora de partition. p. 1. cap. 9. num. 6. Escobar d. comput. 20. num. 7. Avend. respons. 5. num. 6. Palac. Rub. in rubric. de donat. §. 62. num. 10. Parlador. different. 120. num. 7. Castill. de usufruct. c. 80. per totum, Alvarad. ubi supra, cap. 2. §. 1. num. 5. Peregrin. de fidei commiss. cas. 49.

num. 101. Paz in tract. de tenet. cap. 11. num. 35. quam sententiam, quæ verior, ac receptor est, limitat Ayora ubi supra, in primo majoratus successore, cui omnes fructus pendentes tempore mortis fundatoris majoratus cedere debent; consentiunt Guttier. supr. Pat. Molin. disput. 635. num. 10. Christin. dict. decis. 195. & ita in Pinciana Cancellaria observari, deponit, ut oculatus testis, Escobar supra, nu. 9.

Sunt tamen non pauci, quibus placuit, fructus pendentes omnes ad successorem in majoratum pertinere, putantibus possessorem majoratus esse similem usufructuario; sic docent Anton. Gom. in l. 40. Tauri, num. 74. Costa de patr. & nepot. num. 75. Monter. decis. Aragon. 17. à num. 9. & alii, quos refert Escobar supra, num. 5.

De aliis fructuum pendentiæ divisionibus videndi sunt Molin. dict. cap. 11. Guttier. dict. q. 33. Escobar d. comput. 20. P. Molin. dict. disp. 635. Tondut. questio. civil. dict. cap. 69. ubi agit à nu. 7. de fructibus pendentiæ in bonis mariti, vel uxoris: tempore dissoluti matrimonii, probatque non esse dividendos pro rata temporis, quasi lucra, durante matrimonio, quæ sita; sed integrè ad eum pertinere, in cujus bonis sunt radicati; ex parte tantem ad communionem conjugalem spectabunt; quod est notandum ad l. 4. & tit. 9. lib. 5. Recopil.

AD CAPUT XVI.

In dubiis, an Fiscus sit privatis in judicio preferendus.

SUMMARIUM.

- 1 De jure, ac privilegio fisci, qui scripserint.
- 2 Fiscus unde dictus.
- 3 Princeps solè, & respublica, non recognoscens superiorem, fiscum habent.
- 4 Magnatibus non est fiscus.
- 5 Fiscus quid sit.
- 6 Fisco an sit in dubio favendum?
- 7 Fiscus, & privatus, in ambiguis æquo pede ambulant.
- 8 Fiscus ubi specialiter privilegiatus non reperitur, jure communi debet uti.
- 9 Explicatur l. non potu, ff. de jur. fisc.
- 10 Fiscum multis privilegiis jura prosequuntur.
- 11 Respondetur ad fundamentum contrarie sententiæ.
- 12 Doti in dubiis subveniendum est.
- 13 Fisco non competunt omnia privilegia dotis, nec è contra.
- 14 Privilegiorum extensio recipienda non est.
- 15 Quoties dubitatur, an aliquod fisco competat privilegium, è negativè respondendum est.
- 16 Fiscus non presertur privato, ubi de prioritate instrumentorum non constat.
- 17 De interpretatione l. 1. Cod. de jur. fisc. lib. 10. qui tractant.
- 18 Fiscus in casu d. l. 1. habet privilegium, ut onus probandi incumbat adversario possidenti.
- 19 Tale privilegium non datur in alio casu præter expressum in lege.
- 20 Traditur specialitatis ratio.
- 21 Donationes inter personas conjunctas suspitionem fraudis præferunt.
- 22 Presumptio juris onus probandi in adversarium transfert.
- 23 Probabilis est opinio, quæ docet, in dict. in l. 1. nullum concedi fisco privilegium.
- 24 In privilegio argumentum de majori ad minus non procedit.

25 Fiscus

- 25 Fiscus an præferatur anterioribus creditoribus tantam hypothecam habentibus.
- 26 Doti non tribuitur privilegium fisci, de quo in l. si is qui, ff. de jur. fisc.
- 27 Ubi sunt pares probationes, reus debet absolvi.
- 28 Fallit in libertate, dote, & aliis causis favorabilibus.
- 29 Fisci causa regulariter favorabilis non est.
- 30 Quoties sunt diverse sententiæ equalibus suffragiis munita, non est præferenda, quæ favet fisco.
- 31 Pro libertate in dubio judicandum est.
- 32 Fiscus agens contra possidentem, ex l. si is qui ff. de jur. fisc. probare debet, bona post summ contractum à debitore fuisse quæsit.
- 33 Idem est si nullus possideat, sed fiscus, & privatus prior tempore, concurrant.
- 34 Cui est privilegium ad tempus relatum, temporis probatio incumbit.
- 35 In privilegio non valet argumentum de dote ad fscum.
- 36 Dotale instrumentum in dubio prius confectum præsumitur.
- 37 Etiam contra possessorem.
- 38 Licet fiscus sit, qui possideat.
- 39 Dos uxoris Principis est obligata in subsidium pro administratione militaris annonæ.
- 40 Bona paraphernalia non sunt obligata, sicut dos.
- 41 Quod fuerit officium Principis.
- 42 Decisio l. satis, an habeat locum in Regalibus Thesaurariis?
- 43 Privilegium, ut instrumentum prius confectum præsumatur, locum habet contra possidentem.
- 44 In dubio instrumentum possessoris prius factum præsumitur.
- 45 Privilegium, ut prius factum instrumentum præsumatur, quando competit fisco.
- 46 Mulier agens contra fscum possidentem, habet privilegium, ut dotale instrumentum antèrius præsumatur.
- 47 Fiscus cum privato concurrens ad penam præfertur, si bona rei non sufficiant.
- 48 Fiscus à die sententiæ hypothecam obtinet in bonis damnati.
- 49 Hypothecarii creditores potiores sunt chirographariis etiam privilegiatis.
- 50 Sequestrum triplex est.
- 51 Sequestrum necessarium regulariter est prohibitum.
- 52 Fieri nequit, nisi in casibus jure expressis.
- 53 Postulant sequestrum, probare debet, eo casu jure esse permissum.
- 54 Faciendum non est, aliquo legitime possidente, etsi rixæ timeantur.
- 55 Fisco agente contra possessorem, sequestro non est locus.
- 56 Agens rei vindicatione an adversarium possidere fateatur?
- 57 Rei vindicatio intentari potest adversus rei detentorem.
- 58 Renunciatio juris proprii præsumenda non est, si aliter actus potest subsistere.
- 59 Actio confessoria & negatoria quibus dentur.
- 60 Quid est in possessione Nobilitatis, si super ea litiget, durante lite, cogitur tributa plebiorum solvere.
- 61 Litigans super Nobilitate sua, potest possessorium propositum ab adversario suspendere, & de proprietate disceptare.
- 62 Qui se Nobilem declarari desiderat, nobilitatem probare debet, etsi possideat; aliàs succumbet.
- 63 Nobilis nullus præsumitur.
- 64 Nemo ex infecta radice ortus creditur.

Faria addit. ad Covar. Tom. I.

- 65 Nobilitas quomodo probetur per communem estimationem, ac famam.
- 66 Desideratur probatio famæ immemoralis nobilitatis.
- 67 Nobilitas probatur ex actibus distinctivis viginti annorum juxta formam legis Regiæ.
- 68 Lite pendente super nobilitate, litigans ut plebeius contribuit; de quo sup. n. 60.
- 69 Utrum admittatur litigator super Nobilitate sua ad probandum incontinenti possessionem, ne interim plebeiorum tributa pendere compellatur?
- 70 An qui est in possessione Nobilitatis, si litiget super ipsa, interim ad officia Nobilium possit eligi?
- 71 Agens, ut Nobilis pronuncietur, potest suspendere petitorium à se propositum, & ad possessorium redire.
- 72 De intellectu Clement. unicæ, §. fin. de caus. possess. & proprietat. remissivè.
- 73 Reus potest ante conclusionem in causa, intentando possessorium, suspendere petitorium adversario propositum.

DE jure ac privilegio fisci latè tractant Marc. Ant. Perègr. Paul. Grilland. Boss. in praxi. de fisco, Farin. fragment. crimin. lit. F. verb. Fiscus. à n. 149. Carleval. de judic. tom. 2. tit. 2. disp. 1. n. 15. cum aliis, & tit. 3. disp. 34. per totam, Petr. Barbof. in l. 1. p. 2. n. 11. ex vers. Ad complementum autem cum numer. seqq. ff. solut. matrimon. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 72. per totam, Alfar. de offic. Fiscal. glof. 16. Amaya in l. 1. C. de jur. fisc. lib. 10. D. Larrea allegation. Fiscal. per tot Merlin. de pignor. lib. 3. tit. 3. per totum, ubi de hypotheca Fiscalis: Franc. Lucan. tom. 12. fol. 6. Anton. Olban. de jur. fisc. Cevall. commun. contr. commun. tom. 2. q. 822. & 827.

Fiscus ex eo dictus est, quod pecunia publica, quæ plurimum abundabat, maximis quibusdam sportis portari, recondiq; solebat, ad instar earum, quibus olea clausa prælo præmitur ut ex ipsa oleum defluat, quæ fisci appellantur; l. sed adde 21. §. illud nobis, vers. Fiscos, ff. locat. Festus Pompei. lib. 15. D. Isidor. lib. ultim. etymologiar. c. 9. Pedian. ad Cicron. 1. in Verrem, Parlad. differ. 111. nu. 1. 2. D. Larrea supra, in proem. nu. 1. ubi alias etymologias tradit, multos referens. Apud nos fiscus, Camera Principis vulgo etiam dicitur; l. 33. tit. 13. p. 5. ubi notat Greg. Lop. glof. 1. sic per totum. tit. 14. lib. 2. Recopil. & alii in locis passim nuncupantur, Parlador nu. 5.

Solus Princeps, aut Respublica libera superiorem non recognoscens fscum habet, qui Magnatibus non est; sed si Civitati non liberæ, aut Proceri concederetur merum, & mixtum imperium cum juribus regalibus; fscum cum suis privilegiis habere diceretur, Parlador. n. 10. cum seqq. Merlin. de pignor. lib. 3. q. 87. n. 11. 12. D. Larrea. n. 7. Peregrin. lib. 1. tit. 2. n. 72. Bobadill. in politic. lib. 2. cap. 26. n. 114. Guttier. de gabel. quest. 85. n. 7. Simanc. supr. tit. 9. num. 128. & alii communitè. Utrum Episcopus fscum habeat? docent D. Covar. infrà. lib. 2. c. 9. n. 11. Bobadill. c. 17. n. 199. Azeved. in l. 12. n. 4. tit. 6. lib. 3. Recopilat. Merlin. supr. quest. 33. nu. 14. Et verum est, quod etsi Cameram, vel fscum obtineat, fisci Regiis privilegiis non gaudet.

Fiscus est repositoryum pecuniæ, quæ ad Principem pertinet, ad publicum statum sustinendum, D. Larrea n. 2. At nonnulli malè de fisco sentientes iniquunt, esse saccum sine conscientia imburfantem malè quæsitam, ut refert Cyriac. tom. 1. contr. vers.